

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ljiljane Karlovčan-Đurović, predsjednice vijeća, Lidije Rostaš-Beroš i dr. sc. Sanje Otočan, članica vijeća te višeg sudskog savjetnika Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Z. n. d., t. i u. d.o.o., koju zastupa direktor B. D. iz Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 7. veljače 2019.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske klasa: UP/II-008-07/18-01/493, urbroj: 401-01/06-18-4 od 10. rujna 2018.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem Povjerenika za informiranje odbijena je žalba T. d. Z. d.o.o. izjavljena protiv rješenja Grada Z. klasa: 008-02/18-002/143, urbroj: 251-02-21/007-18-4 od 30. svibnja 2018.

Navedenim rješenjem odbijen je zahtjev T. d. Z. d.o.o. u dijelu u kojem je zatražio od navedenog tijela javne vlasti da ispuni tablicu koja je objavljena na internetskoj stranici tužitelja s obrazloženjem da tražena informacija nije informacija u smislu članka 5. stavka 1. točke 3. navedenog Zakona.

Tužitelj u tužbi predlaže Sudu da sam odluči o sadržaju izvornog Z. zahtjeva primjenom prava pune jurisdikcije budući da je riječ o pogrešno utvrđenim činjenicama i propustima u primjeni zakonskih odredbi i presudi da Grad Z. treba dostaviti podatke u skladu sa zahtjevom tužitelja.

Tuženik u odgovoru na tužbu ističe da tužbeni navodi nisu osnovani. Ističe da pristup informaciji znači dobivanje preslike određenog dokumenta, snimke ili nekog drugog zapisa podataka i ne predstavlja obvezu tijela javne vlasti da obavlja određene radnje, odnosno izrađuje nove informacije ili mišljenja, vrši analize, daje tumačenja i slično, a takvo stajalište da je zauzeo Visoki upravni sud u niz presuda, pa citira neke od njih. Što se tiče navoda tužitelja vezano za razloge traženja podataka u konkretnom slučaju, tuženik posebno ističe da je člankom 18. stavkom 4. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, broj: 25/13. i 85/15. dalje: Zakon) propisano da podnositelj zahtjeva nije obavezan navesti razloge zbog kojih traži pristup informaciji niti je obavezan pozvati se na primjenu navedenog Zakona. Isto tako, napominje se da u tužbi tužitelj traži da Sud meritorno odluči o njegovom zahtjevu, kako navodi izvornom zahtjevu, a isti sadržajno mijenja u smislu da traži od Grada Z. da mu dostavi podatke o zaposlenicima Gradskog ureda za obrazovanje u skladu s tužiteljevim

zahtjevom i u obliku prihvatljivom Gradu Z., što u svojoj biti novi zahtjev za pristup informacijama što se može lako utvrditi i uvidom u zahtjev za pristup informacijama. Predlaže da se tužbeni zahtjev odbije.

Tužitelj u očitovanju na tuženikov odgovor na tužbu ističe da navodi tuženika nisu točni. Iscrpno objašnjava propuste tuženika i predlaže Sudu da samostalno odluči o ovom predmetu.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz spisa predmeta proizlazi da je tužitelj dana 25. svibnja 2018. podnio Gradu Z. zahtjev za pristup informacijama kojim zahtjevom je tražio informaciju o nazivu gradskog upravnog tijela koje obavlja poslove prosvjete to jest odgoja i obrazovanja, odnosno puni naziv, adresu, mjesto, telefon, telefax, e-adresu, mrežno web mjesto, zatim podatke o rukovoditelju tijela, podatke o nazivu radnih mjesta, akademskoj tituli i tituli ispred imena, imenu i prezimenu, stručnom nazivu iza prezimena, broju službenog telefona i telefaksa, službenoj e-mail adresi za sve zaposlenike svih položajnih zvanja i razina stručnosti, kao i za sve zaposlenike u ispostavama izvan sjedišta Ureda koji se na bilo koji način bave pitanjima iz domene obrazovanja (školstva, prosvjete) i to na način da javnopravno tijelo popuni tablicu koja je objavljena na internetskoj stranici podnositelja zahtjeva.

Službenik za informiranje Grada Z. je temeljem članka 23. stavka 1. točke 3. Zakona obavijestio podnositelja kako su informacije vezane uz podatke o unutarnjem ustrojstvu i službenicima javnopravnog tijela objavljena na službenoj internetskoj stranici i u opsegu propisanih člankom 10. stavkom 1. točkom 11. Zakona i pri tome naznačio internetsku poveznicu na objavljenu informaciju, a u preostalom dijelu je zahtjev odbijen kao neosnovan uz obrazloženje da se ne radi o informaciji u smislu članka 5. stavka 3. Zakona.

Protiv navedenog rješenja tužitelj je podnio žalbu koja je odbijena osporenim rješenjem Povjerenika za informiranje uz obrazloženje kako se ne radi o informaciji u smislu odredbe članka 5. stavka 1. točke 3. Zakona o pravu na pristup informacijama.

Naime, člankom 5. stavkom 1. točkom 3. Zakona o pravu na pristup informacijama je propisano kako je informacija svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenata, zapisa, dosjea, neovisno o načinu na koji je prikazan (napisan, nacrtan, tiskan, snimljen, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis), koje je tijelo izradilo samo ili u suradnji s drugim tijelima ili dobilo od druge osobe, a nastao je u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti. U konkretnom slučaju, prema ocjeni ovog Suda pravilno je odbijen zahtjev budući da pristup informaciji znači dobivanje preslika određenog dokumenta, snimke ili nekog drugog zapisa podatka i ne predstavlja obvezu tijela javne vlasti da obavlja određene radnje, odnosno izrađuje nove informacije ili mišljenja, vrši analize, daje tumačenja i slično, kako to traži tužitelj u svom zahtjevu koji je, prema ocjeni ovog Suda, zakonito odbijen.

Slijedom navedenog, valjalo je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) odbiti tužbeni zahtjev.

U Zagrebu 7. veljače 2019.

Predsjednica vijeća:
Ljiljana Karlovčan-Đurović, v.r.